

tror — og mange Sagkyndige dele denne Mening —, at naar der blev anbragt et Fyrtaarn paa dette Sted, vilde mange Strandinger, som nu foregaae, afværges, og ved telegrafisk Forbindelse med Den vilde der i mangfoldige Tilfælde kunne hidkalbes Dampskibe til Assistance, dels til skibbrudne Menneffers Frelse og dels til Redning af Skib og Ladning. — Idet jeg har faaet Ordet, tror jeg paa Redningsmandskabernes Begne at maatte nedlægge Protest mod den Skilbring, som den foregaaende ærede Taler gav af Redningsvæsenets Tilstand. Jeg tror ingenlunde, at det forholder sig, som han sagde, Undtagelser kunne vel finde Sted, men hans Skilbring passer ganske vist ikke i Almindelighed. Derimod skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at den Løn, som nu ydes Redningsmandskabet for dets Tjeneste, er i mines og Manges Dine aldeles upassende. De ved Redningsbaadene ansatte Personer have en aarlig Løn af 12 Rigsdaler, Formanden har en Løn af 16 Rigsdaler, og den særlige Løn, der ydes Mandskabet i Tilfælde af Redningsforseg, hvad enten disse lykkes eller ikke, er ogsaa i den Grad lav, at der paa ingen Maade passer til de nuværende Forhold. Disse Lønningsforhold ere jo ordnede ved Love i 1852 og 1858; men Enhver kan sige sig selv, at Forholdene i saa mange Henseender have forandret sig siden den Tid, at der er stor Anledning til nu at tage under Overveelse, om ikke disse Lønninger bør betydeligt forhøjes. Jeg tror nemlig, at det ellers i Fremtiden paa mange Steder vil have sin Vanskelighed at faae Folk til denne farefulde Tjeneste. Det er ikke min Mening, at dette Spørgsmaal skal bringes ind under den foreliggende Lov; men jeg har det Haab, at den høie Regjering i en meget nær Fremtid vil tage under Overveelse, om der ikke fra Statens Side i det Hele — altsaa ogsaa i det her nævnte Tilfælde — bør ske en betydelig Forhøjelse af alle lavere stillede Embeds- og Bestillingsmænds Lønninger. Jeg er vis paa, at det er en Sag, der vil blive mødt med megen Velvillie her i Thinget.

J. Rec: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet, er det slet for at omtale den samme Sag, som det ærede Medlem der nu fatte sig bragte paa Bane, nemlig Omstet om der maa komme en Telegrafledning til Læsø. Jeg tror, at det er et Onste, der i Almindelighed næres, og at dets Opfyldelse vil være de Skibbrudne til megen Gavn. Men ved Siden deraf skal jeg udtale, at jeg anser det for ønskeligt, at der, saaledes som her foreslaas af Regjeringen, bliver oprettet en Redningsstation i Nærheden af Vesterø paa Læsø. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem fra Frederikshaavn (Vogelius) i, at Anbringelsen af en Telegrafledning til Læsø skalde gjøre denne Station unødvendig, tværtimod har jeg fra flere Sider hørt udtale, at en saadan

Station i mange Tilfælde vilde være til Gavn, om det end maa indrømmes, at den tilbørlig vil komme til at virke under uheldige Forhold. Jeg skal derfor slutte mig til det ærede Medlem, for saa vidt han udtalte sig om Unseligheden af en Telegrafledning til Læsø, men ikke med Hensyn til det andet Punkt.

Tuzen: Det var et sørgeligt Billede, det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) oprullede for os om Forholdene ved Redningsvæsenet. Jeg er enig med den ærede næstsidste Taler i, at dette Billede, og navnlig de Bepreidelser, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds rettede mod Redningsmandskabet, være for strenge; men jeg kan dog give det ærede Medlem, som lægger saa stor Vægt paa Disciplin i det Hele taget, og som kender Disciplinens Virkninger, Ret i, at Disciplin paa saadanne Steder er dobbelt nødvendig. Naar man imidlertid vil se hen til, hvad der muligvis er Grunden til, at der paa et eller andet Sted skulde være mindre streng Disciplin, end der var fornøden, saa vil man finde, at det tildels ligger deri, at paa de forskjellige Redningsstationer maa Disciplinen øves af hver enkelt Formand — Bindeled imellem Stationerne er vanskeligt at finde — og man vil derfor kunne finde Redningsstationer, hvor Disciplinen er særdeles god, og andre, hvor den maa ske er slap; men Noget vil der dog i denne Retning kunne gøres, dersom der tilveiebringes bedre Bindeled mellem de forskjellige Redningsstationer, end der nu er. Jeg tror navnlig, at der ind i Bestyrelsen maa en fast sagkyndig, helst militær Ledelse. Der har tidligere været en saadan sagkyndig Ledelse i Administrationen; nu er der derimod ikke nogen saadan, i det Mindste ikke nogen fast. Naar der har været Tale om at lønne Redningsmandskabet høiere, saa er der Ingen villigere end jeg til at erkende, at den Betaling, der ydes under almindelige Forhold, er overordentlig ringe, ja saa at sige forsvindende; men man maa dog ogsaa erindre, at den hele Anstalt med Redningsvæsenet er en i Menneffelighedens Krav indført Institution. Jeg tror ikke, at man hos Redningsmandskabet vil finde, at det under almindelige Forhold fordrer nogen væsentlig høiere Erstatning end den, det nu har. Saa længe der ikke er Mindet at gjøre for Redningsmandskabet, end at se ud efter Strandinger, behøves det ikke, at Lønningerne ere saa særdeles høie. Jeg tror ikke, at man styrker Disciplinen eller styrker Sveret ved at forhøje Lønningen. Derimod i Tilfælde af Stranding, hvor Redningsmandskabet virkelig bliver brugt, og hvor det da kan vise tilbage paa Resultaterne af, hvad det har udført, er ingen Løn for høi for det udførte Arbejde. Naar jeg er kommen til at tale om Administrationen, skal jeg dog henlede den høie Regjeringes Opmærksomhed